

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση T-240/10

Ουγγαρία
κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής

«Προσέγγιση των νομοθεσιών — Σκόπιμη ελευθέρωση ΓΤΟ στο περιβάλλον — Διαδικασία χορήγησης άδειας διάθεσης στην αγορά — Επιστημονικές γνώμες που εκδίδει η EFSA — Επιτροπολογία — Διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής — Παράβαση ουσιώδους τύπου — Αυτεπάγγελτη εξέταση»

Περίληψη — Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (πρώτο πενταμελές τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2013

1. Προσφυγή ακυρώσεως — Λόγοι — Παράβαση ουσιώδους τύπου — Αναρμοδιότητα του θεσμικού οργάνου που εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη — Αυτεπάγγελτη εξέταση από τον δικαστή — Προϋπόθεση — Τήρηση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως

(Άρθρο 263 ΣΛΕΕ)

2. Προσφυγή ακυρώσεως — Λόγοι — Παράβαση ουσιώδους τύπου — Περιεχόμενο — Παράβαση διαδικαστικών κανόνων — Διαδικασία χορήγησης άδειας για τη διάθεση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στην αγορά — Παράλειψη της Επιτροπής να υποβάλει στις αρμόδιες κανονιστικές επιτροπές τα τροποποιημένα σχέδια των αποφάσεων για χορήγηση άδειας — Εμπίπτει — Συνέπεια — Ακυρότητα των εν λόγω αποφάσεων για χορήγηση άδειας

(Άρθρα 263 § 2 ΣΛΕΕ και 264, εδ. 1, ΣΛΕΕ· κανονισμός 1829/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου· οδηγία 2001/18 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου· απόφαση 1999/468 του Συμβουλίου, άρθρο 5)

3. Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ερμηνεία — Πράξεις των οργάνων — Αιτιολογία — Συνεκτίμηση — Αποφάσεις στηριζόμενες στις γνώμες που εξέδωσε επιστημονική αρχή — Ενσωμάτωση του περιεχομένου των τελευταίων στην αιτιολογία των αποφάσεων αυτών

1. Η παράβαση ουσιώδους τύπου, κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, συνιστά έναν από τους λεγόμενους λόγους δημόσιας τάξης οι οποίοι πρέπει να λαμβάνονται αυτεπαγγέλτως υπόψη από τον δικαστή της Ένωσης. Το αυτό ισχύει και για την αναρμοδιότητα κατά την έννοια του ίδιου άρθρου. Εξάλλου, ο δικαστής της Ένωσης οφείλει, κατά την εκπλήρωση της υποχρέωσής του να λαμβάνει αυτεπαγγέλτως υπόψη τους λόγους δημόσιας τάξης, να τηρεί την αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως.

(βλ. σκέψεις 70, 71)

2. Συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου η μη τήρηση διαδικαστικού κανόνα ιδίως αν, σε περίπτωση που ο κανόνας αυτός είχε τηρηθεί, η έκβαση της διαδικασίας ή το περιεχόμενο της εκδοθείσας πράξης θα μπορούσε να διαφέρει ουσιωδώς.

Όσον αφορά, ειδικότερα, τυχόν μέτρα που προτείνει η Επιτροπή σχετικά με τη διάθεση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στην αγορά, τέτοια μέτρα πρέπει να λαμβάνονται κατ' εφαρμογήν της διαδικασίας της κανονιστικής επιτροπής του άρθρου 5 της απόφασης 1999/468, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή. Η εν λόγω διαδικασία προβλέπει υποχρέωση της Επιτροπής να υποβάλει σχέδιο μέτρων στην αρμόδια κανονιστική επιτροπή.

Επομένως, εφόσον επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το αποτέλεσμα μιας διαδικασίας χορήγησης άδειας για τη διάθεση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στην αγορά ή το περιεχόμενο των αποφάσεων οι οποίες εκδόθηκαν προς αδειοδότηση θα μπορούσε να είναι ουσιωδώς διαφορετικό αν η Επιτροπή είχε ακολουθήσει, ως όφειλε, τη διαδικασία του άρθρου 5 της απόφασης 1999/468, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας τις αποφάσεις για τη χορήγηση άδειας χωρίς να έχει προηγουμένως υποβάλει στις αρμόδιες κανονιστικές επιτροπές τα τροποποιημένα σχέδια των ως άνω αποφάσεων, όχι μόνο αθέτησε τις διαδικαστικές υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5 της απόφασης 1999/468, αλλά δεν τήρησε και τις διατάξεις δύο ρυθμίσεων που παραπέμπουν στο άρθρο αυτό, ήτοι, αφενός, της οδηγίας 2001/18, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και την κατάργηση της οδηγίας 90/220, και, αφετέρου, του κανονισμού 1829/2003, για τα γενετικώς τροποποιημένα τρόφιμα και ζωοτροφές, με συνέπεια να συντρέχει περίπτωση παράβασης ουσιώδους τύπου κατά την έννοια του άρθρου 263, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, την οποία το Γενικό Δικαστήριο δεσμεύεται να λάβει υπόψη αυτεπαγγέλτως. Κατόπιν τούτου, οι αποφάσεις αυτές είναι άκυρες στο σύνολό τους, σύμφωνα με τα όσα ορίζει το άρθρο 264, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

(βλ. σκέψεις 80, 84, 85, 87)

3. Το διατακτικό μιας πράξης πρέπει να ερμηνεύεται υπό το πρίσμα της αιτιολογίας της έκδοσής της, με την οποία συνδέεται άρρηκτα, δεδομένου ότι η πράξη συνιστά ένα σύνολο. Όταν θεσμικό όργανο στηρίζει αποφάσεις του στις γνώμες μιας επιστημονικής αρχής, πρέπει να θεωρηθεί ότι ενσωματώνει το περιεχόμενο των γνώμων αυτών στη συλλογιστική η οποία υπαγορεύει την έκδοση των αποφάσεών του και στην αιτιολογία τους.

(βλ. σκέψεις 90, 91)